

C U N S T - P S

D E D E I N I N G

G E K E E R D

K u n s t e n a a r s

V e r e n i g i n g

F l e v o l a n d

CUNST - PS

De KVF organiseert nu al een paar jaar tentoonstellingen in het Provinciehuis in Lelystad. Dat zijn altijd mooie tentoonstellingen, die het waard zijn om door veel mensen bekeken te worden.

Maar zoals dat vaak gaat: bij de opening had je iets anders, je neemt je voor op een ander moment te gaan kijken.... en voor je het weet is de tentoonstelling alweer uitgeruimd.

28 mei was de laatste dag!

Voor de mensen die de tentoonstelling gemist hebben en ook voor de mensen die alles nog eens terug willen zien: *De Deining Gekeerd*, het werk van 22 KVF-kunstenaars die zich hebben laten inspireren door deze titel.

Een titel die past in dit jubileumjaar: het is dit jaar 100 jaar geleden dat de Afsluitdijk werd gebouwd, de dijk die de inpoldering mogelijk maakte.

Ik wens u veel kijk- en leesplezier,
Hein Walter

Inhoud

Alda Koning
Betty Sluijter
Bibi Vlaar
Christian Wisse
Clara van den Hout
Els Franken
Else van Luin
Frank Greven
Frea Lenger
Gonny Geurts
Iris van 't Bosch
Jan Coenen
Jeannette Plantenga
Kees de Kloet
Mannie Krak
Marianne Alting
Mariël Bisschops
Marisja van Weegberg
Martin Koetsier
Ninette Koning
Peter Koelman
Willem Hoogeveen

Fotografie: Martin Koetsier, Erna Koelman en eigen foto's

Waterkoning – je maintiendrai

Zonder dijken geen polders.

Zonder dijken geen Flevoland.

Maar de laatste muskusrat laat zich niet vangen: je maintiendrai!

Gewonnen land

Ik schilder op een intuïtieve wijze, zonder voorafgaand plan. Ik werk graag met acrylverf op doek.

De beelden die ik in de kleurvlakken ontdek, vinden hun oorsprong in een leven lang kijken en beschouwen. Door intens kijken zal de toeschouwer zelf details ontdekken en dat aan zijn eigen verbeelding kunnen toevoegen.

Ik deed mijn opleiding aan de Gerrit Rietveld academie in Amsterdam. Gevolgd door de opleiding CPDB, creatief pedagogisch didactische bijscholing voor beeldend kunstenaars.

Ik heb lang les gegeven bij de kunstzinnige centra met als hoofddoel ontwikkeling van creativiteit. Nog steeds is dit voor mij een meer dan belangrijk gegeven.

De naam "Gewonnen land" vind ik erg goed passen bij het thema van deze expo "De Deining Gekeerd".

Laat je meenemen in deze kleurenwereld en maak je eigen verhaal. Veel plezier.

Betty Sluyter email: bsluijter@kpnmail.nl

Wind Waterland

Fietsend door de leegte van de polder.

Hoog, droog.

De wind door de haren zie ik op links

het opspattende water gekeerd door de dijk.

In de verte mistig zicht op Amsterdam

Voor me staan statig in een rij de windmolens
die rustig en gestaag hun rondjes draaien.

DEINING GEKEERD

Dit beeld laat zien dat het droogleggen van de Flevopolder een menselijke ingreep is waar je u tegen zegt, gezien de grootte van het mens. Maar ook dat het iets nieuws en iets moois opgeleverd heeft. Het nieuwe land, het bedwongen water en wij die er leven vormen, een vredig geheel. Van land en water kan nu zonder angst voor natte voeten genoten worden, gezien de houding van het mens. En er kan met een gerust hart gewoond en gewerkt worden. Het mens is één met dit landschap.

'Ik was hier eerder'/ fossiel vroegere bewoner, 2018

Waar is er met de vorige bewoners van dit gebied gebeurd?

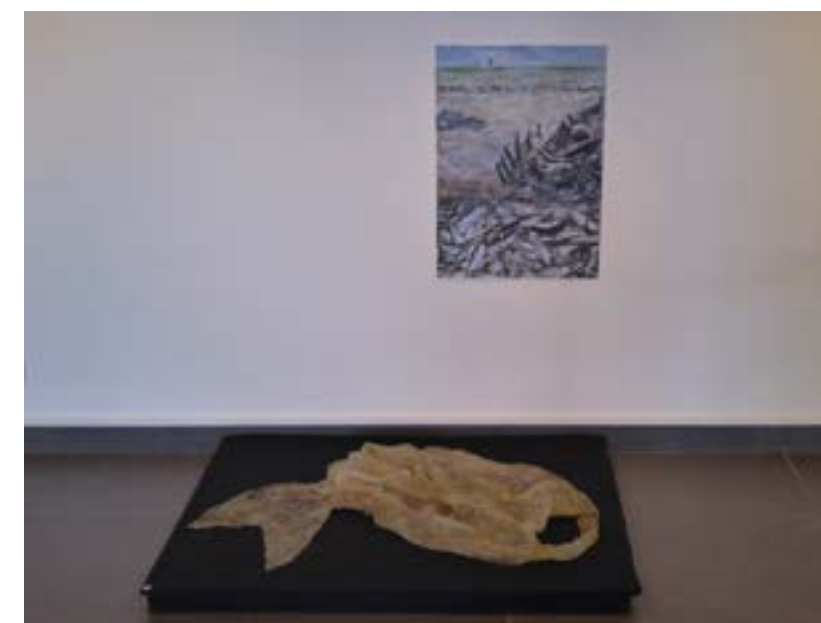
Het is een vraag die ik me steeds stel. Al die vissen, schelpdieren, slakjes en andere waterwezentjes. De drooglegging moet een drama zijn geweest voor alle waterwezens van de vroegere Zuiderzee/ IJsselmeer, van het water en van de bodem. Alles is verdwenen.

Eerst nog opgevist en opgegeten, toen langzaam gestikt, omdat het water weggepompt werd, toen bij elkaar gespoeld in kuilen en diepten, vervolgens vertrapt, geplet door grote machines en toen.... zand erover?

Wij zijn allemaal schuldig. Wij mensen zijn de enige soort, die andere soorten massaal uitroeien en zelfs onze eigen soort.

Maar we hebben weer land veroverd en kunnen onze eigen soort uitspreiden over een groot gebied.

Clara van den Hout, www.claravandenhout.com

Landbewerker.

Met dit beeld breng ik een ode aan de pioniers die het land vruchtbaar maakten.
Met veel inspanning en doorzettingsvermogen hebben zij het land bewerkt.

Grondslag

Het spannendste moment na het droogvallen van de nieuwe polder is het ogenblik waarop voor het eerst een meetpunt wordt uitgezet, van waaruit wordt bepaald waar wegen, kanalen, landbouwgronden, bossen en dorpen gaan komen. Mannen die met hun voetstappen de eerste vorm van beschaving introduceren. Zij hebben alle ruimte, lijkt het. Bij nadere overdenking beseft ik dat 'ruimte' eigenlijk altijd een begrenzing inhoudt, terwijl het woord 'ruim' onbegrensd is. Bij het in de grond slaan van die eerste meetpaal kan ik de inrichters van de nieuwe polder alleen maar 'ruimdenkendheid' toewensen.

Zeewolven

Het werk bedoelt de permanente dreiging vanuit de zee aan te geven.

Spookgestalten. Ook als metafoor.

Soms is "de zee" een wolf in schaapskleren en menen we veilig te zijn, tot...

Het rechterdeel verbeeldt onze poging ons teweer te stellen.

Soms keren we de deining, vaak ook niet.

Onze arrogantie op de proef gesteld?

Keer de Deining

Wie mijn werk kent, weet, dat ik synoniemen gebruik, voor mijn abstracte werk, opgebouwd uit lijnen, vlakken en kleur, geïnspireerd op de maatschappij.

De deining gekeerd, de deining in mijn werk toont zich nog rustig, maar als deze los barst is deze dan nog te keren.

De opbouw is stevig en sterk, wordt daarbij gestut om nog sterker te tonen.

Maatschappelijk moet de ondersteuning sterk zijn en niet ondermijnd kunnen worden. De ondermijning kan dichtbij zijn, maar men moet alert blijven.

Het milieu vraagstuk is nu heel erg belangrijk, houden we het droog.

Deze deining is zeker gekeerd.

Zwijgende keersluizen

Hoge vaart, Zeewolde. In de Knardijk tussen Oostelijk en Zuidelijk Flevoland zijn twee keersluizen geplaatst, een bij Lelystad, een op Zeewolder gebied. De sluizen staan daar als stille imponerende robuuste wachters, die in actie komen als een van beide polders met overstroming te maken krijgt. Ze imponeren mij ook, vooral door die enorme rode vierkanten in het groene landschap.

En zie, vanaf de brug over de vaart in het tegenlicht worden ze plots als een gong die alleen nog aangeslagen hoeft te worden.

Dat zal niet gebeuren. De keersluizen zwijgen.

PULSE

Het werk PULSE is een samensmelting van een ouder videowerk getiteld "Luctor et Emergo" (een pulserend droombeeld over leven en overleven) met een realistische werkelijkheid van nu. Pompend, zuigend, opeisend en het verhaal van nu.

Pompen of verzuipen. Veiligheid? Landbouw? Natuur?. Bouwen, bodemdaling, CO2 uitstoot en zeespiegelstijging samengebald in de installatie PULSE.

Het avontuur dat toekomst heet (en het verleden achterlaat)

De toekomst, het gewonnen land, groeit uit het verleden, de zee,
waarin het leven is ontstaan.

Nu is het 100 jaar na 1918, het geboortjaar van mijn moeder waarin de grote oorlog eindigde en het lot van de Zuiderzee werd bepaald. In WO I sneuvelden 40 miljoen mensen. In 1918 werden tussen 50 en 100 miljoen doden betreurd als gevolg van de Spaanse griep.

Wij bewonen het land van de pioniers die zoals kinderen hoopten op de toekomst. Met zijn allen durf je meer.

Toekomst is gebouwd op offers uit het verleden, vluchtig als luchtbellen, anoniem als smiley's, als slachtoffers van de oorlog, als verdwenen voorouders, als verdronken vluchtelingen 100 jaar later.

Deining gekeerd

Heb ik vormgegeven door de technieken, vilten, knippen en naaien te combineren. Het deinende water heb ik letterlijk gekeerd waarna de bodem onder de deining van het water vandaan komt en langzaam over gaat in natte kleigrond. Hierna heb ik het op achterzijde van voorgespannen en beschilderd schilderdoek opgespannen.

Jeannette Plantenga

email: JeaPla@live.com

DE DEINING GEKEERD

In mijn beelden zie je vaak een spanning van harmonie en tegendelen. Daarom bood de titel van deze expositie mij meerdere kansen. Uiteindelijk is de keuze gevallen op dit beeld in albast, hierin wordt de natuurlijke golfbeweging onmiskenbaar gekeerd door de harde ingreep van het blok. Een radicale menselijke ingreep in de natuur: golfbeweging teruggebracht tot geometrische constructie, twee zijden radicaal haaks afgesneden. Het enige natuurlijke is het transparante karakter van albast en het onbewerkte gedeelte van de steen.

De rollende deining

Bij mijn werken speelt er altijd wat meer mee dan alleen kijken. Ook dit werk is interactief. Je moet aan de hendels draaien, met z'n tweeën of met z'n drieën, om zo de golven in beweging zetten.

Bij het thema "De Deining Gekeerd" kreeg ik meteen associaties met de mannen die de woeste Zuiderzee probeerden te bedwingen tijdens het bouwen van de dijken.

Met mijn hobby golfsurfen, tuur ik uren over het water, wachtend tot de deining overgaat in een golf.

Kijk bij dit werk vlak over de golven en speel met de deining.

Beweging achter de dijk.

Vooral de zin, *de deining gekeerd*, heeft mij aangesproken. De beweging van het water en de vorm die de beweging stuurt en het land beschermt de dijk. Ik wil laten zien de beweging van wol papier en verf en daarvoor als een beschermende vorm de dijk van papier en was die stoer is maar ook iets zachts uitstraalt. Het beton-ijzer raam is een duidelijke omkadering, belijning net zoals de polder in strakke lijnen. De beweging wordt door een kader in toom gehouden.

Reverse

Het land dat vroeger zee was.

Dit beeld bestaat uit organisch gevormde kleiobjecten die op een primitieve wijze gestookt zijn.

Op de onderste glasplaat liggen de negatieve vormen van de kleiobjecten, gemaakt van ecoprintpapier.

Waterkonijn

Van water naar land

.....

En toch is er niets gebeurd

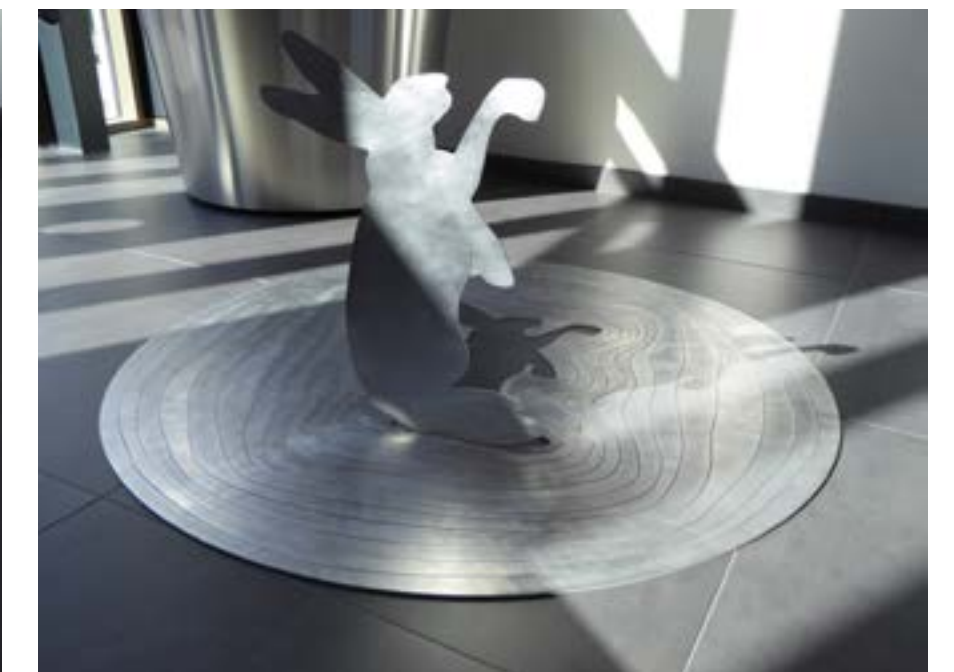
want we zijn al de zee,

de golven, het donker en het licht, het niets en het alles ...

T. Parsons

Marisja van Weegberg & Herman Nijmeijer

www.marisjavanweegberg.nl

Zie jij al wat droogvallen?

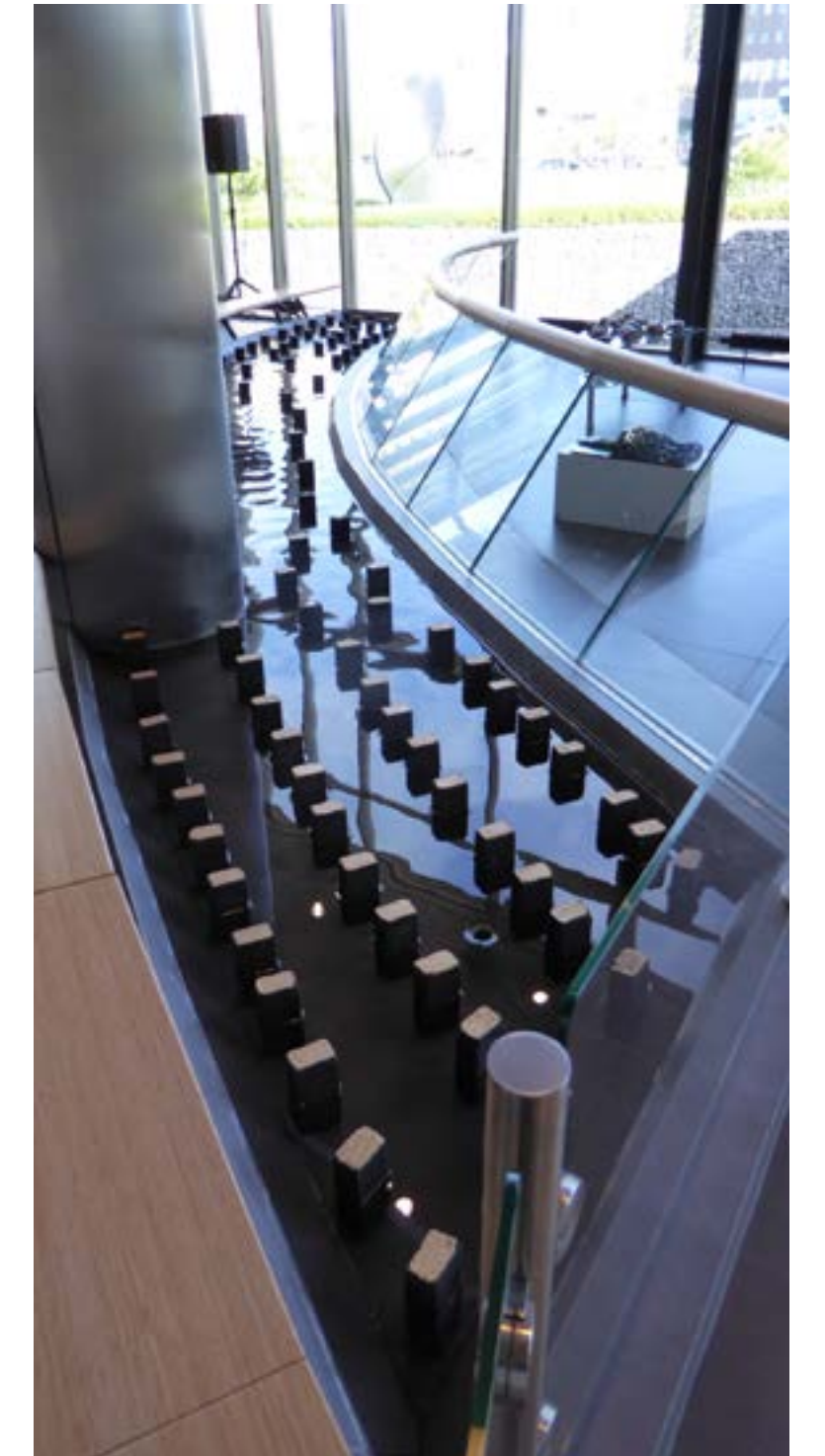
Martin Koetsier

www.martinkoetsier.eu

DE GELEDEREN SLUITEN ZICH

Mijn werk gaat over natuur en cultuur. De mens die ingrijpt in de natuur.
DE GELEDEREN SLUITEN ZICH staat letterlijk met de voeten in het water.
Een vloeiende, natuurlijke beweging overgaand naar een geordende ingreep.
De bouwstenen staan langzaam strak in het gelid,
een massieve versterking tegen de natuur.

Anno 2418

Vijfhonderd jaar na het aannemen van de Zuiderzeewet. Hoe ziet ons land er uit? We weten het niet, maar zo af en toe verschijnen er alarmerende berichten in de pers over de stijgende zeespiegel. Een ding is zeker; we kunnen de dijken niet eindeloos blijven ophogen, onze polderbadkuipen hebben een kritische grens. Wordt Apeldoorn aan Zee werkelijkheid? Dan moeten we verhuizen naar andere landen, worden we migranten. En zo blijft de geschiedenis zich herhalen.

de tank

denkend aan de polder
mijn geboortegrond

denk ik aan
de werkers
de nuchterheid
en de rust
als het werk gedaan is

en ik zie
hun kinderen
horden fietsers rijen dik
van alle kanten
liggend op hun stuur

elke dag
nietsontziend
onderweg
als een tank
naar de toekomst

Gedicht: Eric Hoogeweg

Werk: Willem Hoogeveen

willemhoogeveen@gmail.com

